

Tirsdag den 29. januar 2013 (D)

1

52. møde

Tirsdag den 29. januar 2013 kl. 13.00

Kl. 13:00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af lov om kundgørelse af love, anordninger og bekendtgørelser på Færøerne. (Ændringer i forbindelse med overgang til elektronisk kundgørelse af retsforskrifter på Færøerne). Af justitsministeren (Morten Bødskov). (Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 04.12.2012. Betænkning 16.01.2013. 2. behandling 24.01.2013).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og afgiftslempelse for procesenergi). Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 18.12.2012. 1. behandling 11.01.2013. Betænkning 22.01.2013. 2. behandling 24.01.2013).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Mere fleksible regler for befordringsgodtgørelse til Folketingets medlemmer). Af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF). (Fremsættelse 13.12.2012. 1. behandling 18.01.2013. Betænkning 23.01.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier og lov om afgift af bekæmpelsesmidler. (Ændringer som følge af biocidforordningen, digital kommunikation, indhentelse af oplysninger om andre varer og oprettelse af registre over stoffer, blandinger og andre varer). Af miljøministeren (Ida Auken). (Fremsættelse 29.11.2012).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om en analyse af reglerne om kommunal deponering. Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF). (Fremsættelse 11.12.2012).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om indskrænkning af perioden for affyring af fyrværkeri.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.
(Fremsættelse 19.12.2012).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Der er i dag følgende anmeldelse:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 55 (Forslag til folketingsbeslutning om at efterlønsbidrag og fleksydelsesbidrag udbetalt på gunstige vilkår ikke må have indflydelse på beregning af kontanthjælp m.v.).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af lov om kundgørelse af love, anordninger og bekendtgørelser på Færøerne. (Ændringer i forbindelse med overgang til elektronisk kundgørelse af retsforskrifter på Færøerne).

Af justitsministeren (Morten Bødskov). (Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 04.12.2012. Betænkning 16.01.2013. 2. behandling 24.01.2013).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så kan vi stemme.

Kl. 13:00

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer.

[For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og afgiftslempe for procesenergi).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 18.12.2012. 1. behandling 11.01.2013. Betænkning 22.01.2013. 2. behandling 24.01.2013).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Mere fleksible regler for befordringsgodtgørelse til Folketingets medlemmer).

Af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF).

(Fremsættelse 13.12.2012. 1. behandling 18.01.2013. Betænkning 23.01.2013).

Kl. 13:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen – som skal afvikles med deltagelse af ordførere, og som derfor kræver lidt mere ro i salen – er første behandling af lovforslag nr. L 97.

Må jeg bede om noget mere ro ude i sidegangen?

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier og lov om afgift af bekæmpelsesmidler. (Ændringer som følge af biocidforordningen, digital kommunikation, indhentelse af oplysninger om andre varer og oprettelse af registre over stoffer, blandinger og andre varer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.11.2012).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Henrik Høegh som Venstres ordfører.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Miljøministeren foreslår med L 97 to ting: Det foreslås, at der laves en database over nanoprodukter på det danske marked, og det foreslås, at de danske regler for biocidmidler tilpasses til EU's forordning om biocidmidler – forordningen fastsætter krav om godkendelse af produkter, som indeholder disse biocidmidler – herunder bl.a. en ophævelse af klagemuligheden til Natur- og Miljøklagenævnet.

Venstre er positiv over for, at der sker en kortlægning og en vurdering af risici forbundet med visse nanomaterialer, således at forbrugerne oplyses om det, og at skadelige stoffer kan fjernes fra markedet. Men vi skal huske på med hensyn til brugen af nanomaterialer, at det faktisk er et fantastisk middel, som har øget kvaliteten af bl.a. danske fødevarer; det har øget energieffektiviseringen og udviklingen af vedvarende energikilder. Så derfor indeholder nanomaterialer også nogle løsninger på en række ressourceknaphedsproblemer, og det kan være med til at skabe liv og økonomisk vækst og job. Vi skal derfor ikke besværliggøre brugen af nanomaterialer eller for den sags skyld skræmme forbrugerne.

Venstre er bekymret for, om lovforslagets del om et nanoregister lidt er en profileringssag for miljøministeren, og om det går forud for EU-lovgivningen, som allerede er under udarbejdelse. Hvis dette er tilfældet, ja, så kan man jo sige, at dette blot vil være ekstra arbejde og i værste fald spild af tid. Venstre mener derfor, at vi i stedet skal støtte op om det arbejde, der allerede foregår i EU, således at alle virksomheder i EU får de samme regler om nanomaterialer.

Så er vi bekymret for, om det overhovedet er nødvendigt med dette register, da der allerede i dag findes flere forskellige registre over nanomaterialer. Bl.a. har Forbrugerrådet og Produktregistret information om nanomaterialer. Ligeledes er nanomaterialer en del af kemikaliedirektivet, det såkaldte REACH-direktiv. Venstre vil der-

for meget gerne have uddybet, hvordan dette nye register adskiller sig fra de allerede eksisterende registre.

KI. 13:09

Vi er bekymret for, hvad det ekstra bureaukrati med indberetninger vil medføre for virksomhederne. Vi er derfor også opmærksomme på, at når virksomhederne rammes af yderligere bureaukrati, ja, så skal det være, fordi oplysningerne er yderst væsentlige; der skal være en proportionalitet mellem bureaukratiet og effekten af det.

Vi vil også gerne have svar på, hvordan ministeren vil afgrænse, hvilke nanoprodukter der vil være omfattet af denne indberetningspligt. Det er for os at se i dag uklart, hvilke stoffer man ifølge lovforslaget helt vil betegne som nanoprodukter, og det er derfor for os at se også uklart, hvilke stoffer der p.t. er en del af dette lovforslag.

Til slut vil jeg med hensyn til lovforslagets del om biocidmidler sige: Ja, det giver anledning til langt færre bekymringer og spørgsmål hos os. Men vi er i Venstre dog modstandere af, at klageadgangen til Natur- og Miljøklagenævnet afskaffes. Vi mener, at det er en del af et retssamfund, at virksomhederne har muligheder for at klage. Men som sagt: Vi støtter biociddelen i dette forslag.

Men vi har i forhold til nanoregisteret mange spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsarbejdet. Altså, handler det her bare om at komme før EU? Hvad er der galt med de registre, der eksisterer på området i dag? Jeg har forstået på regeringen, at offentlige midler ikke forekommer i overflod, det tror jeg vi er enige om, så derfor var der måske her et besparelsesforslag.

KI. 13:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Torben Hansen som socialdemokratisk ordfører.

KI. 13:07

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet er meget optaget af beskyttelsen af forbrugere og miljø, og derfor er den her ændring af kemikalieloven, der giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for oprettelse af en database over produkter, der indeholder eller afgiver nanomaterialer, vigtig. Det er også vigtigt at understrege, at vi bestemt ser produkter indeholdende nanomaterialer som en del af fremtiden på rigtig mange områder, men at det også er nødvendigt, at der er et overblik over udbredelse og anvendelse af de her materialer.

Vi er i Socialdemokratiet også glade for, at det her lovforslag hænger sammen med finanslovsaftalen med Enhedslisten, hvor det netop blev valgt, at man skulle prioritere ny viden om nanomaterialers påvirkning af mennesker og miljø. Og det er selvfølgelig helt nødvendigt for at sikre ny viden om materialer og produkter, at der er overblik over, hvad det egentlig er, der er på markedet, og derfor kommer det her lovforslag.

Den anden del af lovforslaget er vedrørende biocidforordningen, og det er også et meget vigtigt skridt fremad i kampen om at få stoffer med særlig farlige egenskaber væk fra produkter og væk fra miljø. Det er bl.a. også vurderingen fra EU's side, at lige præcis den her biocidforordning, som nu bliver gennemført i dansk lovgivning, medfører betydelige miljø- og sundhedsforbedringer, og det er en analyse, som jeg er enig i.

Kemikalier er overalt i danskernes hverdag. De er nødvendige, kan ikke undgås og skal ikke undgås, men med det her lovforslag bliver der både skabt et datagrundlag om nanomaterialer og sikret, at vi kan holde de farligste biocider væk. Det er en udvikling, som Socialdemokraterne støtter. Jeg skulle også hilse fra SF, som også bager op om lovforslaget.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jørn Dohrmann som Dansk Folkepartis ordfører.

KI. 13:09

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti er egentlig også positive over for forslaget her. Vi synes, det er godt, at den nuværende regering faktisk er på samme linje som den, Dansk Folkeparti var på, inden den her regering kom til, da vi jo hele tiden har fokuseret på bl.a. nanoprodukter. Og der skal vi vide, hvad det egentlig er, de her små, fine partikler gør ved os mennesker; hvordan de påvirker os, og hvad det er for nogle risici, vi udsættes for. Hele den her kombinationseffekt er det også vigtigt at vide noget om, altså hvad der sker, når flere forskellige produkter bliver blandet sammen.

Derfor har Dansk Folkeparti jo hele tiden haft fokus på, hvordan vi kan komme videre ad den vej, så vi får klarlagt, hvad kombinationseffekten gør ved folk. Og derfor har vi jo også sammen med den tidligere regering igangsat et arbejde om, hvordan vi får et videncenter – kan man kalde det – i forbindelse med den her problemstilling, og hvordan vi får gjort noget ved det. Og vi synes også, det er meget godt, at EU handler på kemikalieområdet, men der er gange, hvor vi ønsker at være et skridt foran, og det er jo kun godt, at vi så kan samarbejde om det og få fastsat nogle grænseværdier. Så kan det godt være, at der gives lidt dobbeltarbejde til nogle, men det er vigtigt, at man ikke spiller hasard med folks sundhed.

Men der er en enkelt lille ting, som jeg håber ministeren vil komme lidt ind på og forklare lidt om, og det er den afskaffelse af klageadgangen. Hvorfor afskaffer man den, bare fordi den ikke har været brugt i et stykke tid? Den synes jeg vi skulle bibeholde. Det er jo kun et sundhedstegn, hvis man ikke har klaget. Men hvis det er noget, vi kan diskutere, synes jeg, at klageadgangen skulle blive ved med at være der.

Så vi ser positivt på mange af de her tiltag, men vi har også nogle enkelte spørgsmål, som vi sikkert kan få svar på under udvalgsarbejdet, og det ser vi frem til. Tak.

KI. 13:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mie Bergmann som radikal ordfører.

KI. 13:12

(Ordfører)

Mie Bergmann (RV):

I forbindelse med forslaget til lov om ændring af lov om kemikalier og lov om afgift af bekæmpelsesmidler vil jeg sige følgende:

Nanoteknologien er et område i rivende udvikling, og hver dag kommer der nye produkter ind på det danske marked. Udviklingen af nye teknologier går som regel hånd i hånd med fremskridt for menneskeheden. Avancerede forsøg i laboratorier er blevet til håndfaste forbedringer. Hver gang forskerne har forfinet den længdeskala, de arbejder på, har det betydet store fremskridt for menneskeheden. Arbejdet på mikroskalaen, som jo er en milliontedel af en meter, har f.eks. gjort det muligt at fremstille computere og internetmobiltelefoner og al den anden elektronik, som vi jo omgiver os med hver dag. Og det lyder alt sammen rigtig godt.

Men der kan opstå uønskede effekter af visse typer nanoteknologier over for mennesker og over for miljøet. Når nanomaterialer i nogle sammenhænge nævnes som en mulig miljø- og sundhedsrisiko, er det, fordi vi ikke altid kender betydningen af de egenskaber, som stofferne får via en nanoform. Vi ved allerede, at partikler i nanostørrelse, f.eks. ved trafikudstødning og brændeovne, kan udgøre

en risiko for vores helbred. Det er derfor, at det er vigtigt at holde øje med det nye materiale.

Radikale Venstre ønsker, at der kommer bedre styr på de risici, der kan være ved nanomaterialer. Det kan ske ved en udvikling af en nanoproduktdatabase, måske i samarbejde med andre lande. Der skal være tryk for borgeren, og derfor er det vigtigt at vide, hvor nanomaterialet findes, for det ved vi heller ikke med hundrede procents sikkerhed i dag. Men virksomhederne skal have den hjælp, som er nødvendig, så indrapporteringen ikke opleves som en tung byrde.

Med hensyn til biocidordningen er det vigtigt, at vi kan effektivisere procedurerne for godkendelse af biocidmidler, og det vil betyde, at nye produkter hurtigere kan komme på markedet til gavn for både erhvervslivet og forbrugeren.

Endelig synes jeg, at den der tvungne videndeling er rigtig, rigtig god – og den er vigtig, så vi ikke hver især opfinder den dybe tallerken igen og igen. Så med den tvungne videndeling er det også håbet, at der er nogle dyreforsøg, der måske kan forhindres.

Radikale Venstre anbefaler derfor L 97 og ser frem til den videre behandling. Tak.

Kl. 13:14

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:15

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jeg vil bare lige spørge fru Mie Bergmann om det med brændeovne, som blev nævnt. Er det ikke at skyde lidt over målet, når man siger, at det ligesom er at sidestille med nanoprodukter. For hvad angår brændeovne, har man jo selv en indflydelse på, om man bruger vådt træ, eller om man bruger tørt træ, eller hvad det er, man fyrer af i sin brændeovn, hvorimod nanoprodukter er noget, som bliver brugt som kunstige ting i industrien, og som vi ikke bare lige kan fravælge og gøre noget ved. Så der er vel en væsentlig forskel på, hvordan vi håndterer de her sager.

Så vil jeg bare gerne spørge, om man ikke anerkender, at der også under den tidligere regering var et stort fokusområde, og at vi der lavede aftaler, også bredt her i Folketinget, om at satse på, at vi fik mere styr på kemikalieområdet. Tak.

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Mie Bergmann (RV):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Med hensyn til hvad der kommer ud af brændeovnen og hvem der har ansvaret for, om man putter det våde træ eller det tørre træ eller et par mælkekartoner og andre ting ind, er det selvfølgelig dem, der putter det i. Men der er altså nogle naboer, som er modtagere af det, der kommer ud igennem skorstenen, og det er ikke altid, at det ligefrem fremmer sundheden for de omkringboende. Så derfor er det en meget, meget vigtig ting også at være opmærksom på.

Hvad angår den sidste del, vil jeg meget gerne henvise til vores ordfører på området, som er fru Lone Loklindt, som ikke kunne være til stede i dag. Så det svar får spørgeren af hende. Tak.

Kl. 13:16

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:16

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes bare, at det der med brændeovne er at skyde lidt for langt over målet. Man bør også ligesom anerkende, at der er nogle ting, man kan gøre privat derhjemme. Nu siger man, at der er nogle af naboerne, der bliver generet af det. Ja, men så skal vi vel helt forbyde, at folk bruger brændeovne, for der er jo en lov om, at man ikke må bruge f.eks. sine paller i en brændeovn. Det må man ikke, men det ser vi alligevel at folk gør. De bryder loven. Og der vil jeg bare spørge det radikale medlem, hvordan man så vil forhindre det.

Kl. 13:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:17

Mie Bergmann (RV):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. I forhold til hvad folk må og hvad de gør, ved vi jo godt, at der kan være en forskel. Men vi ved jo udmærket godt, at vi gerne vil have et godt naboskab, så det vil være klogt at fyre med de rigtige ting i sin brændeovn. Så derfor synes jeg, at man altså lige skal tage lidt hensyn til, hvad man putter i sin brændeovn.

Med hensyn til at forbyde, at folk må have en brændeovn, er det ikke noget, der lige ligger for.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg oplæser denne ordførertale på vegne af Liberal Alliances miljøordfører, hr. Villum Christensen, der er forhindret i at være her i dag.

Hvis man er rigtig begejstret for detaljeret EU-regulering, en uigennemsigtig bemyndigelse til Miljøministeriet og masser af magt til Miljøstyrelsen, ringere retssikkerhed, stigende gebyrer og forringet konkurrenceevne, er dette lovforslag en rigtig lækkerbissen.

Lad det være sagt med det samme: Lovforslaget flugter ikke med det mål, vi har i Liberal Alliance. Vi bryder os meget lidt om den tænkning, der ligger bag, hvor miljøbureaukrater får endnu mere hånds- og halsret over vores virksomheder. Alene de mange afgrænsnings- og definitionsproblemer er yderst problematiske. Under negative konsekvenser for erhvervslivet i lovforslaget er det skåret ud i pap, nemlig »øgede gebyrer samt gebyrer for flere administrative ydelser«. For staten betyder det flere offentligt ansatte til at kontrollere og drifte det centrale register. Importører og forhandlere af nanoprodukter eller blandinger af varer, der indeholder eller afgiver nanomaterialer, vil gå hårde tider i møde, nøjagtig ligesom mange andre danske virksomheder, der bliver udsat for en dræbende overregulering.

Lovforslaget her er desværre kun ét eksempel på en kæderække af miljøregulerende tiltag, som alle trækker i en forkert retning. Når dette lovforslag er særlig problematisk, er det især, fordi det er så godt som umuligt at vide, hvad det er for beføjelser, der gives til miljøministeren, og hvad det er for byrder, der i den gode sags tjeneste kan rulles ud over de berørte virksomheder.

Som det sikkert er fremgået, kan Liberal Alliance ikke gå ind for dette lovforslag.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Efter den her svada om et lovforslag, hvormed man i al stilfærdighed vil prøve at skabe et bedre overblik over brugen af nanoprodukter, vil jeg prøve at forklare, hvorfor Det Konservative Folkeparti egentlig ser en række positive elementer i forslaget, som også kunne være med til at lette nogle administrative byrder for erhvervslivet, fordi der derved bliver skabt en større harmonisering. Derudover betyder det, at man ikke skal kigge mange forskellige steder hen for at sikre sig, at man overholder miljølovgivningen. Men hvis nogen kun vil se det negative, er det jo sådan, som det nu engang er.

Som sagt skal det her forslag jo sikre, at kemikalielovgivningen bliver tilpasset den forordning, biocidforordningen, som blev vedtaget i EU sidste år, i maj måned. Derudover er der jo så mulighed for, at ministeren kan gå ind og få oprettet sådan en database, hvor man så kan få et bedre overblik over, hvad der egentlig er af de her nanomaterialer, som på mange måder er en fordel på en lang række områder, men også skaber noget usikkerhed, i forhold til hvad de kan betyde på sigt. Så det er baggrunden for, at det kan være en god idé netop at begynde at arbejde for at få etableret en database over de her nanoprodukter på det danske marked, altså så vi får et godt overblik. Det er jo egentlig også noget, som andre EU-lande er i fuld gang med, og der er også nogle, der følger efter.

Men det er nogle af de ting, vi meget gerne vil spørge ind til i udvalgsarbejdet: Hvordan står det egentlig til i nogle af de andre EU-lande? Hvor langt er de nået? Vi vil også gerne lige høre til det med klageadgangen. Vi ved godt, at der i høringsnotatet er argumenteret med, at der sådan set ikke er blevet klaget, men hvad betyder det i forhold til biocidforordningen, hvor der så bliver henvist til det? Vi vil også gerne lige spørge ind til netop det med den her database, for det ville jo være ærgerligt, hvis man fik etableret en database, som så viste sig ikke at kunne leve op til det, som de andre EU-lande foretager sig. Det kunne være en hindring i forhold til det indre marked.

Så der er en række spørgsmål, men umiddelbart er vi positive over for det her forslag, som kan være med til både at lette nogle byrder for erhvervslivet og skabe et større overblik. Men den gebyrstigning, der bliver talt om der er, drejer sig, så vidt jeg kan se, om et rykkergebyr, der stiger, efter at det sådan set ikke har været reguleret siden 1995.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Miljøministeren.

Kl. 13:22

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne for indlæggene og lige slå fast, at det her lovforslag har to formål: for det første at sikre, at nanoteknologi og nanomaterialer bliver udnyttet på en måde, som går hånd i hånd med beskyttelsen af forbrugere og miljø, og for det andet at gøre godkendelsen af biocidmidler mere enkel og effektiv. Og det vender jeg så tilbage til.

Men lad mig først lige begynde med at fortælle lidt om nanoteknologi og nanomaterialer. De har nemlig et stort potentiale for vækst og arbejdspladser og for at spare både energi og ressourcer. Konkrete eksempler på nanoprodukter er sportstøj, der hæmmer svedlugt, maling, der er selvrensende, bilplejemidler, der får skidt og vand til at prelle helt af, eller golfkøller, tennisketchere og cykler, der har

øget styrke. Visse nanomaterialer kan dog have særlige sundhedsmæssige og miljømæssige egenskaber, både positive og negative. Man skal tænke sig, at nanopartikler er meget, meget fine partikler, der kan trænge ind forskellige steder på måder, som vi måske ikke har fuldstændig klarhed over hvordan foregår, og derfor er det meget vigtigt, at vi får det her overblik.

Derfor er det også så vigtigt, at vi får at vide, hvilke nanoprodukter der er på det danske marked, og hvad de bliver brugt til. Når vi ved det, ved vi også, hvor forbrugere og miljø bliver udsat for nanomaterialer, og så kan vi få afklaret, om der eventuelt er en risiko, vi skal håndtere, eller om der er tale om sikre produkter for forbrugerne og miljøet. Og det skulle jo gerne være i alles interesse.

Derfor skal lovforslaget gøre det muligt at etablere en nanoproduktdatabase og pålægge producenter og importører af nanoprodukter en indberetningspligt i forhold til databasen.

Lovforslaget hænger fint sammen med finanslovaftalen om en styrket indsats i forhold til nanomaterialer i årene 2012-2015, hvor regeringen og Enhedslisten har afsat i alt 24 mio. kr. til at skaffe ny viden om nanomaterialers påvirkning af mennesker og miljø. Det ligger også i forlængelse af »Kemikaliehandlingsplan 2010 - 2013«, som prioriterer, at der er tilgængelig viden om nanomaterialer for at undgå risici for miljø og sundhed. Og som flere ordførere har peget på, har vi tradition for et godt og bredt samarbejde i Folketinget på det her område.

Endelig bidrager forslaget helt generelt til beskyttelsen af forbrugere og miljø. Hver dag kommer der nye produkter til det danske marked fra hele verden, og jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi selvfølgelig skal kunne bede om oplysninger om de stoffer, der er i de her produkter, hvis vi får en mistanke om, at produkter med bestemte stoffer kan udgøre et problem. Og det giver det her lovforslag mulighed for.

Den anden del af lovforslaget handler som sagt om at forenkle godkendelsessystemet, så processen bliver mere effektiv og billigere for erhvervslivet og dermed forbrugerne. Det sker med den nye EU-forordning om biocider, som bl.a. indfører afskæringskriterier ved godkendelsen af biocidmidler, der som udgangspunkt udelukker de mest farlige biocidmidler fra salg og anvendelse i EU.

En anden vigtig nyskabelse med forordningen er, at der fremover bliver stillet krav om, at artikler som importeres til EU, kun må være behandlet med biocidmidler, som indeholder aktivstoffer, der er godkendt i EU. Det omfatter mange forskellige produkter som f.eks. tekstiler, lædervarer og rengøringsartikler.

Endelig indeholder forordningen også et krav om tvungen data-delning for at undgå dyreforsøg mest muligt.

Høringen af det her lovforslag viste, at indberetningspligten for producenter og importører til nanoproduktdatabase vækker bekymring hos nogle virksomheder. De mener, at der er tale om en tung administrativ byrde, der vil være konkurrenceforvridende og bremse innovationen, og de fleste foretrækker en EU-løsning i stedet. Og jeg er sådan set enig i, at hvis der var en EU-løsning lige om hjørnet eller bare i den nærmeste horisont, ville det være at foretrække, men det tager tid, og jeg synes, det er vigtigt, at vi allerede nu får afklaret, om der er en risiko eller ej ved nanoprodukter, der er på det danske marked, så vi her i Danmark kan beskytte vores forbrugere, og så vi kan handle, hvis det viser sig nødvendigt. Vi har jo set, at man lige pludselig opdager et stof, der er meget problematisk, og så er det jo vanskeligt, hvis vi ikke ved, hvor det er.

I første omgang drejer det her sig jo om at finde ud af, hvor nanomaterialerne bruges, for det er nemlig ikke klart i dag. Den afklaring vil så til gengæld også, hvis man tænker det på lang sigt og ikke på kort sigt, faktisk kunne komme virksomhederne til gode, for hvis forbrugerne går rundt og er usikre på nanomaterialer og nanoteknologi og tænker, at vi politikere herinde bare skyder det hele ned til EU, så kan efterspørgslen på de her produkter svigte, og så får vi ik-

ke draget nytte af de teknologiske potentialer, som nanoteknologien og nanomaterialerne rummer. Så der er faktisk også for dem, der markedsfører de her produkter, en interesse i at sikre, at forbrugerne føler sig trygge ved det.

Vi ved allerede nu, at mange virksomheder kun ligger inde med meget sparsom information om indholdet af nanomaterialer i deres produkter, så de skal bruge tid på at finde ud af, om de har nanoprodukter, og derfor skal de ud at hente oplysninger om produkterne. Men jeg tager selvfølgelig virksomhedernes bekymringer alvorligt. Virksomhederne skal have en udførlig vejledning om, hvordan de finder ud af, om de har nanoprodukter, der skal indberettes, og det kan lette en del af deres byrder.

Kl. 13:27

Jeg er også villig til at se på en begrænsning af de oplysninger, virksomhederne skal indberette, til en helt basal liste. Så kan vi også lette den del af byrden, og databasen vil stadig væk have et meningsfuldt indhold. Endelig kan vi se på, om der er produktgrupper, der kan udelukkes til at begynde med.

Høringen viste også, at der er noget bekymring for den anden del af lovforslaget, nemlig at man ikke længere kan klage over godkendelser og afvisninger af biocidmidler. Klageadgangen er i forvejen meget lille, da man længe ikke har kunnet klage nationalt over afgørelser, der træffes som et led i den fælles godkendelsesprocedure i EU. Det vil sige, at den gældende klageadgang er meget, meget lille, og den bliver endda formindsket frem mod 2025. Den er ikke blevet brugt i en årrække, hvilket vil sige, at vi i dag bruger penge på at opretholde en funktion, som ikke bliver brugt.

Hvis man ser det fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv, kan man sige, at i EU-sammenhæng bliver de producenter, der gerne vil have godkendt biocidmidler, hørt – ansøgerne bliver hørt, der er simpelt hen pligt til at høre dem – og biocidforordningen indeholder sådan set også muligheder for at klage over EU-afgørelser. Sidst, men ikke mindst, er det jo lidt særligt, at vi på miljøområdet har den her ekstra funktion med et klagenævn, for lige præcis på det her område har man jo også det helt almindelige domstolssystem, hvor man kan indbringe danske myndigheders afgørelser for domstolen.

Så alt i alt er det en klageadgang, der ikke er blevet brugt rigtig, rigtig længe, og som egentlig er en meget, meget lille adgang, og man har mulighed for at klage i EU, og man har mulighed for at klage ved domstolene. Så jeg synes, vi skal lave den afbureaukratisering og den lettelse sammen, men jeg er selvfølgelig villig til også at diskutere det i udvalgsarbejdet.

Venstre spurgte, om det her ligesom bare er showoff for at komme før EU. Det er det på ingen måde. Hvis vi havde en fornemmelse af, at der var EU-regulering lige om hjørnet, kan jeg godt se fornuften i at vente. Men det har vi ikke nogen fornemmelse af er tilfældet. Vi har presset på så sent som i juni måned 2012, og Kommissionen har lovet, at de vil lave en portal, der samler de forskellige landes europæiske registre; vi er jo ikke de eneste, der laver sådan et register, det er der også andre lande der gør, og det forsøger Kommissionen så at samle nu. Det er jo et sted at starte noget videnopsamling for Kommissionen, og hver gang vi samler viden op i forbindelse med det store arbejde, vi laver med nanoprodukter i Danmark, er vi jo også med til at skubbe på Kommissionens arbejde.

Så alt i alt tror jeg sådan set, at det her kan være med til at presse på, i forhold til at EU kommer med noget lovgivning på området, at de får den viden indsamlet, og at vi så til gengæld faktisk har styr på vores hus herhjemme og måske endda er lidt foran de andre lande, hvis det kommer til et generelt krav.

Venstre spurgte også til Produktregistret, og om det ikke kunne gøre det. Det er selvfølgelig et meget fornuftigt spørgsmål, men problemet med Produktregistret er, at det kun gælder farlige produkter til professionel anvendelse. Det vil sige, at alle forbrugerprodukter, som jo egentlig er dem, vi vil have ind i det her nanoregister, så

de danske forbrugere ved, hvad det er, de kommer i kontakt med, ikke er dækket af Produktregistret. Så det er simpelt hen forklaringen på, hvorfor der skal laves et særligt nanoregister.

Det var i første omgang svarene på nogle af de spørgsmål, ordførerne har rejst. Men vi har selvfølgelig rig mulighed for også i udvalgsbehandlingen at tage de her ting op og få dem boret endnu tydeligere ud og få svaret mere ned i detaljen, i forhold til hvad det kunne være for nogle steder, man skulle forsimpler.

Kl. 13:31

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om en analyse af reglerne om kommunal deponering.

Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Fremsættelse 11.12.2012).

Kl. 13:31

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Det er økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 13:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at privat og offentligt samarbejde har en meget høj prioritering for regeringen, for samspillet mellem det offentlige og private leverandører er med til at udfordre måden, vi gør tingene på, er med til at give et nyt perspektiv på begrebet plejer, så vi kan gøre tingene på en bedre måde. Det er selvfølgelig allerbedst, når der netop udvikles nye måder at gøre tingene på.

Derfor ser vi meget gerne, at vi udbygger samarbejdet mellem det offentlige og private. Sådan noget afhænger selvfølgelig af rammerne for samarbejdet, og det er en forudsætning, at der er gode rammer, at man ved, hvordan man gør, og at man kan overskue økonomien, for ellers bliver der ikke meget offentlig-privat samarbejde, og det skal være nemmere.

Derfor har regeringen for det første lavet en slags ramme, en standardmodel, for offentlig-privat partnerskab, som retter sig mod offentlige myndigheder og indeholder vejledning i de forskellige faser, der selvfølgelig er, når man etablerer et partnerskab mellem det offentlige og private virksomheder. Der er faldgruber, der er besværligheder, der er overvejelser, og i stedet for at man opfinder den dybe tallerken til et middagsselskab for 12 rundtomkring i den offentlige sektor, kan vi lige så godt sige: Sådan her kan man gøre det. Derfor har vi lavet en standardvejledning.

For det andet har vi som led i aftalerne om kommunernes og regionernes økonomi for 2013 afsat en pulje på 100 mio. kr. til kommunernes adgang til lån og/eller fritagelse for deponering, når man laver offentlig-private partnerskaber. Det ligger i forlængelse af tidligere års aftaler; det er gjort før. Ud over de 100 mio. kr. afsættes der

300 mio. kr., som er rettet mod offentlig-private partnerskaber i regionerne.

Så langt tror jeg at forslagsstillerne er ganske enige med regeringen. Det, vi egentlig skal drøfte i dag, er beslutningsforslagets spørgsmål om behovet for de deponeringsregler, som i dag er en del af den samlede regulering af kommunernes låntagning. Med andre ord: Er det ikke nok med de styringsinstrumenter, som vi begynder at lære dem at kende, nemlig budgetlov, anlægslov og sanktioner; har vi også brug for deponeringsreglerne?

Inden jeg svarer på det spørgsmål og dermed jo holder spændingen, vil jeg bare gerne sige noget ganske kort om deponeringsreglerne og om det, der egentlig er baggrunden for låne- og deponeringsregler, for de kan nemlig ikke ses uafhængigt af hinanden, og selv om det lyder teknisk, betyder det faktisk meget for, hvordan vores samlede økonomi er i balance, og for, hvad det er for en gæld, vi skubber videre til kommende generationer.

I Danmark har vi regler, der begrænser, hvor meget kommuner kan låne. Normalt kan der ikke lånes til driftsudgifter og kun i begrænset omfang til anlægsudgifter. I den forbindelse regnes det at leje eller det at lease for et lån. Som allerede sagt antydningssvis er en af grundene til, at vi har de regler, at de indgår som et instrument, når vi skal styre den samlede finanspolitik. Ordførerne ved lige så godt som jeg, hvor meget den kommunale og regionale økonomi fylder i den samlede offentlige økonomi, og derfor er det bestemt ikke ligegyldigt, hvor meget der bliver brugt, hverken i kommunerne eller i regionerne.

Det er jo netop det samlede hensyn, der gør, at der skal være mulighed for, at vi i fællesskab forholder os til, hvor meget skal kommuner, hvor meget skal regioner have af anlægsaktiviteter. Det er faktisk, uanset om det sker i form af egne anlæg, altså at man selv bygger eller selv køber, eller om det sker igennem aftaler om at leje eller lease private anlæg, f.eks. igennem et privat-offentlig partnerskab. Lånebegrænsningerne gælder både for almindelige lån og for leje- og leasingarrangementer, som indgår i den slags partnerskaber.

Når det er sådan, altså at leje og leasing betragtes som lån, er det, fordi virkningerne økonomisk set er de samme, nemlig at man skaffer sig et aktiv og fordeler betalingerne over en årrække. Sådan som jeg har fået det fortalt, går den ordning helt tilbage til 1980'erne. Med andre ord sikres det, at der sker en ligestilling imellem det at leje eller det at opføre og det at købe et anlæg. Det kan også siges på den måde, at man ikke skal have en likviditetsgevinst i kassen ved at gøre det ene i stedet for det andet eller i stedet for det tredje.

Kort og godt betyder reglerne, at en aftale om at leje eller lease et anlæg ikke bliver attraktiv alene ud fra en likviditetsmæssig overvejelse, altså alene ud fra overvejelser om, hvorvidt man konkret har penge i kassen lige nu og her.

Kl. 13:37

Så har vi derudover reglerne om deponering ved leje og leasing. De regler betyder, at kommunen faktisk godt kan lave et lejearrangement eller et leasingarrangement, også selv om den ikke kan låne pengene til det. Det kan den. Blot den deponerer pengene i en periode, så der ikke bliver en likviditetsgevinst ved arrangementet, så bliver det bærende for beslutningen. Det skal med andre ord være kvaliteterne ved det at leje eller det at lease, der er det udslagsgivende, og ikke de økonomiske forhold. Dermed jo også sagt, at deponeringsreglerne ikke er en straf for eller en diskrimination i forhold til det at leje eller det at lease. Det er faktisk lige omvendt. Kommunen kan godt indgå leje- og leasingaftaler uden at have låneadgang, blot den deponerer, og det er faktisk lidt mere lempelige vilkår end vilkårene for almindelig låntagning. Her kan man nemlig ikke, om jeg så må sige, deponere sig ud af en manglende låneadgang.

En gang imellem tager vi jo de her regler op til et kritisk eftersyn, og nogle kritikere beskriver reglerne, som om man slet ikke kan få en gevinst ud af et offentlig-privat partnerskab, og hvis man ikke kan

få den gevinst, er det slet ikke interessant at geråde ud i sådan et partnerskab. Det er jeg ikke enig i. For de gevinster, som kan komme ud af et samarbejde mellem det private og det offentlige – f.eks. i form af øget kvalitet, og at man er mere effektiv, når man løser opgaverne – er jo sådan set det, der er det egentlige og kvaliteten ved sådan et arbejde snarere end det at få en simpel her og nu-likviditetsgevinst.

Låne regler og deponeringsregler skal som sagt ses som et led i den måde, vi styrer vores økonomi på og dermed anlægsudgifterne i kommuner og regioner. Forslagsstillerne peger i beslutningsforslaget på, at der i dag og fremover er flere styringsredskaber, end vi har haft før, når det kommer til den kommunale og den regionale økonomi.

Er behovet for reglerne da bortfaldet? Og nu udløses spændingen. Jeg kunne mærke det, der er bygget en ting op her i salen. Svaret er nej. Der er faktisk stadig væk behov for regler, for de her nye instrumenter retter sig faktisk kun i begrænset omfang mod kommuners og regioners anlægsudgifter.

Ganske vist skal budgetloven jo sikre den samlede balance i offentlige finanser, og den balance indeholder alle udgifter, også udgifterne til anlæg. Men samtidig er det sådan, at de udgiftslofter, som vil blive udmøntet i forhold til kommuner og i forhold til regioner, faktisk ikke omfatter anlæg. Det er ikke særlig praktisk og heller ikke særlig hensigtsmæssigt, fordi anlæg jo har nogle helt andre udsving, end en driftsudgift har. Dermed også sagt, at anlægsudgifter ikke er med i de fastsatte udgiftslofter, men anlægsudgifterne indgår jo selvfølgelig som altid i de økonomiforhandlinger, regering efter regering har haft år efter år med Kommunernes Landsforening og med Danske Regioner. I den sammenhæng kan der naturligvis godt aftales anlægslofter for kommuner og regioner. Det er f.eks. tilfældet her i 2013, og det var også tilfældet i 2007 og 2009.

Anlægslofterne er med andre ord heller ikke noget nyt, og det skal understreges, at anlægslofterne ikke omfatter leje og leasing. Nyt er det derimod, at anlægsloftet er bakket op af sanktioner, idet en andel af bloktilskuddet på henholdsvis 1 mia. kr. for kommuner og 0,5 mia. kr. for regioner er betinget af, at kommuner og regioner budgetterer i overensstemmelse med de rammer, vi har aftalt. Men det er en central pointe, at sanktionen kun gælder i forhold til budgettet og ikke det endelige regnskab og desuden er kollektiv i sin karakter. Den er ikke rettet mod den enkelte kommune eller den enkelte region. På den baggrund er vi ikke i tvivl om, at der også vil være behov for, at vi forholder os til, hvad man kan låne til, og hvordan man skal deponere, måske i en justeret udgave. Det er vi meget åbne over for. Men en total afskaffelse tror jeg ikke er mulig.

Herved når jeg frem til forslaget om et analysearbejde. For vi er nemlig fuldstændig enige med forslagsstillerne i, at det er fornuftigt at give de nuværende låne- og deponeringsregler et serviceeftersyn. Derfor nedsatte vi allerede sidste år en arbejdsgruppe som opfølgning på aftalerne med Kommunernes Landsforening og Danske Regioner om kommunernes og regionernes økonomi for 2013. Det, som arbejdsgruppen skal se på, er mulighederne for at modernisere låne regler og deponeringsregler, så at sige at give det hele et serviceeftersyn. Arbejdsgruppen ser også på konventionel låntagning, leje og leasing, herunder i sammenhæng med forskellige samarbejdsformer netop mellem private og offentlige virksomheder. Dermed også sagt, at deponeringsreglerne analyseres i sammenhæng med låne reglerne.

Kl. 13:42

Arbejdsgruppen har ikke i første række fået til opgave at se på reglerne i sammenhæng med de øvrige styringsværktøjer som budgetloft og anlægsloft, men jeg vil finde det meget naturligt, at arbejdsgruppen medtager det i sin analyse. Det giver næsten sig selv. De er ikke færdige med arbejdet endnu, og derfor kan jeg ikke sige noget om, hvad resultatet bliver, men jeg ser frem til, at det kommer.

Lad mig blot her til sidst opsummere: Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at det er fornuftigt at give de nuværende låne- og deponeringsregler et serviceeftersyn. Det bør være et eftersyn, som bliver set i den samlede helhed, der hedder styring af kommuners og regioners samlede anlægsaktivitet, hvorfor både låne- og deponeringsregler må indgå. Og regeringen har allerede fulgt opfordringen i beslutningsforslaget, idet der er igangsat et arbejde. Jeg vil meget gerne præcisere over for arbejdsgruppen, at analysen af låne- og deponeringsregler i sammenhæng med øvrige styringsværktøjer også bør indgå.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte en vedtagelse af forslaget.

Kl. 13:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:43

Jacob Jensen (V):

Jeg vil godt takke ministeren for bemærkningerne til trods for den sluttelige konklusion. Det var måske heller ikke så overraskende, at der ville blive konkluderet på den måde. Men jeg tror sådan set ikke, at vi er så langt fra hinanden i den forstand, at jeg også kan høre på ministeren, at regeringen faktisk er enig med os i behovet, og vi har selvfølgelig også noteret os den del af KL-aftalen, som netop vedrører det her spørgsmål.

Derfor skal mit spørgsmål mere gå i retning af, om ministeren, når hun allerede på forhånd siger, at der stadig væk vil være et behov for at have deponeringsregler i en eller anden forstand, så ikke også dermed har taget noget af arbejdet fra arbejdsgruppen. Jeg går ud fra, at den arbejdsgruppe, man har nedsat, netop skal analysere behovet ud fra en åben tilgang, og at de så må komme tilbage og vurdere, om der er et behov, og i givet fald, hvor stort behovet er.

Så mit spørgsmål er, om ministeren ikke dermed har konkluderet på forhånd. Jeg vil gerne her til en indledning understrege, at vi ikke fra Venstres eller fra forslagsstillerens side har konkluderet på forhånd; vi ser netop gerne, at den her analyse bliver så bred som mulig, mens vi måske føler, at det, som regeringen lægger op til, er en mere specifik tilgang til det. Men har ministeren ikke konkluderet på forhånd, når hun siger, at behovet stadig væk vil være der, selv efter at analysearbejdet er blevet gjort?

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Når vi har bedt arbejdsgruppen om at gøre som anført, er det ud fra en holdning om, at de forskellige måder at anskaffe sig en ting på bør være ligestillet. Det er selvfølgelig politik. Man kan godt sige, at man gerne vil fremme leasing- eller lejearrangementer, i stedet for at man selv finansierer anlæg eller køber et aktiv – det er selvfølgelig en anden politisk holdning.

Men når vi har lagt det sådan her op, er det på baggrund af, at vi synes, det er vigtigt, at tingene er ligestillet, og at det ikke så at sige er en, i min øjne, skævvridning af økonomien ved det ene eller det andet arrangement, der gør, at man går den vej, men at det er de egentlige kvaliteter. Jeg synes, der er mange ting, som er attraktive, når man ser på de offentlige og private partnerskaber, som vi har allerede, og som rækker langt ud over at have en likviditetsmæssig fordel.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:45

Jacob Jensen (V):

Det er jeg sådan set enig med ministeren i, men jeg går ud fra – eller jeg vil så spørge ministeren om det – at ministeren hører de samme budskaber, når hun er ude og tale med borgmestre og andre i det kommunale og regionale landskab, nemlig at rigtig mange af dem påpeger specifikt, at deponeringsreglerne i deres nuværende form langt hed ad vejen er skyld i, at de ikke kommer meget længere i arbejdet med at lave offentlig-private partnerskaber. Er det ikke en bekymring, som ministeren deler med mig? Det er i hvert fald en bekymring, jeg har, altså om de nuværende regler er en hindring i den sammenhæng.

Så vil jeg også spørge om, hvordan ministeren ser på, at vi fortsat har deponeringsregler i den form, som vi kender dem, i en kontekst med det kommunale selvstyre. Vi har jo netop, som ministeren også selv siger i sin tale, fået udviklet styringsmekanismer fra centralt hold – budgetlov, sanktioner, anlægsloft osv. Betyder det ikke, at man et eller andet sted kan sige, at vi så har den centrale styring? Og hvis vi derudover inden for den ramme fortsat skal have de samme styringsmekanismer, går vi så ikke dermed på kompromis med det, vi ellers normalt er tilhængere af, nemlig det kommunale selvstyre?

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

For mig at se er der tale om to diskussioner, som det er vigtigt at holde adskilt. Den ene er diskussionen om, hvordan vi får en hensigtsmæssig styring af kommuners og regioners anlæg, fordi det spiller en rolle for den måde, vores samlede økonomi fungerer på. Og hvis ikke kommuner og regioner fyldte så meget, kunne man sige, at det ikke var så vigtigt, men nu fylder de jo ganske meget, og derfor er det vigtigt for, hvordan det samlet set ser ud. Det er ligesom en anden diskussion, og det er her, hvor budgetlofter, sanktioner, og hvad vi har, kommer ind i billedet.

Deponeringsreglerne har i højere grad noget at gøre med, hvordan vi får en ligestilling mellem forskellige måder at arrangere sig på: om man bygger selv, om man køber noget, om man leaser, om man lejer. Og min grundholdning er, at det ikke skal være den økonomiske attraktivitet i form af de likviditetsmæssige overvejelser, der gør, at man leaser i stedet for at bygge selv – det skal være, fordi det er forbundet med en kvalitet at gøre det.

Når det er sagt, er baggrunden for, at vi har nedsat udvalget, jo netop den kritik, der kommer udefra, og de ting, som borgmestre og kommunale økonomifolk peger på, fordi de ønsker at få reglerne gennemset, netop på baggrund af den bekymring, man kan have om, at der er sket nogle fejl, at det er blevet for stift, eller at der kan være alt muligt andet galt, og derfor skal der ses på det.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak til ministeren Hr. Jan Johansen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 13:48

Kl. 13:52

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

For Socialdemokraterne har det altid været vigtigt, at der er et godt samarbejde mellem den private og den offentlige sektor. Når der samarbejdes på tværs af private og offentlige arbejdsopgaver, kommer der en ny og bedre udvikling på mange områder til gavn for både den private og den offentlige sektor. Det går nemlig begge veje. For os er det vigtigt, at denne proces fortsætter til gavn for borgerne.

Regeringen har allerede taget initiativ til at styrke partnerskaber mellem det offentlige og det private. For det første er der lanceret en standardmodel, der skal gøre det lettere at etablere disse partnerskaber. Der er for 2013 afsat en pulje på 100 mio. kr. – ministeren var inde på det – til kommunerne, og 300 mio. kr. til regionerne. Med forslaget i dag ønsker forslagsstillerne en analyse af deponeringsreglerne med henblik på at lempe deponeringsforpligtelserne ved leje og leasing i forbindelse med offentlig-privat samarbejde – herunder private partnerskaber.

Socialdemokraterne er helt enige med forslagsstillerne i, at det er en god idé at give de nuværende låne- og deponeringsregler et serviceeftersyn. Regeringen har allerede igangsat en analyse med det formål at modernisere låne- og deponeringsreglerne. Regeringen har dermed allerede opfyldt denne del af forslaget.

Socialdemokraterne er derimod ikke enige med forslagsstillerne i, at de nye redskaber til at styre kommunernes anlægsaktiviteter overfløddiggør låne- og deponeringsreglerne. For i modsætning til netop låne- og deponeringsreglerne er de nye instrumenter såsom budgetlov og anlægslov i mindre grad rettet mod enkelte kommuners faktiske anlægsaktiviteter.

Jeg vil gerne understrege, at det er helt centralt for Socialdemokraterne, at der er styr på Danmarks økonomi. Det duer ikke, at vi bruger flere penge, end vi har planlagt. Der er med andre ord behov for økonomistyring, så vi har styr på udgifterne, og det gælder også kommunerne og regionerne.

Låne- og deponeringsreglerne skal ses som led i styringen af anlægsudgifterne i kommuner og regioner. Socialdemokraterne er åbne over for, at man i det igangsatte analysearbejde ser på styringsværktøjerne i forbindelse med moderniseringen af låne- og deponeringsreglerne.

Socialdemokraterne kan på denne baggrund ikke støtte forslaget, og jeg skal på vegne af Enhedslisten og SF sige, at det kan de heller ikke.

Kl. 13:51

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:51

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg vil også gerne over for Socialdemokraternes ordfører trods alt kvittere for de positive meldinger, men jeg er måske heller ikke her så overrasket over konklusionen.

Jeg vil så bare spørge ordføreren, om ordføreren er enig med mig i, at det trods alt er en anderledes situation, vi er i nu sammenlignet med dengang, deponeringsreglerne, som vi kender dem, blev indført, når vi tænker på, at der siden dengang er blevet gennemført budgetlov med deraf følgende sanktionsmekanismer, anlægslofter osv. Vi har altså en stærkere styring af rammen fra centralt hold, men der er sådan set også i kommuner og regioner – måske mere på den mentale banehalvdel, kan man vel sige, men det materialiserer sig selvfølgelig også i deres handlinger – sket en betydelig ændring i tilgangen til økonomistyring. Er ordføreren ikke enig med mig i det?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Jan Johansen (S):

Der er sket meget siden 1980'erne, det er rigtigt. Derfor er der jo også iværksat det serviceeftersyn, som der er nu. Det skulle gerne kunne give et indblik i, om det er de rigtige værktøjer, vi har, og om det, vi gerne vil fremme, nemlig det offentlig-private samarbejde til glæde for borgerne, bliver ved med at blive udviklet. Så det har jeg da en forventning om at det her serviceeftersyn vil give os alle sammen et overblik over. Tak.

Kl. 13:52

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:52

Jacob Jensen (V):

Jamen det håber jeg sådan set også, men nu drejer det sig ikke kun om offentlig-private samarbejder. Det er en væsentlig del af det, og som jeg også nævnte for ministeren før, er det i hvert fald en af de ting, som jeg fra borgmestre og andre, som arbejder med det her i det daglige, får tilbagemeldinger om kan være en hindring.

Men hvis der er en stærkere styring af rammen, gennem budgetlov, gennem sanktionsmekanismer, anlægslofter osv. – altså at rammen er styrket i forhold til for år tilbage – kan man vel også godt spørge sådan mere i bred forstand, om ikke behovet så ændrer sig til samtidig at have en styring inden for rammen. Altså, jeg tænker det helt overordnet, ikke i forhold til at fremme OPP, eller hvad man nu skal, men når man har en stærk styring, indført i de senere år, ændrer behovet sig så ikke til samtidig at have en styring af, hvordan økonomien kan tilrettelægges i kommunerne, vel at mærke inden for den centralt fastsatte ramme?

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Jan Johansen (S):

Jo, men det synes jeg egentlig også at man har i dag. Og med de tiltag, som er blevet taget vedrørende deponeringer, og det, der nu bliver lagt ind i det serviceeftersyn af den gruppe, der sidder og kigger på det her, så synes jeg egentlig også, at man måske får noget ud af at se på, hvordan vi gør det her meget bedre – det er vi jo begge to interesserede i, netop det samarbejde, også inden for det kommunale. Vi vil jo gerne fremme det, så borgerne får den bedste og den billigste service, og det tror jeg egentlig også de får i dag, også med det, man har vedtaget med budgetloven.

Kl. 13:54

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Morten Marinus som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

I de kommende år står vi foran store investeringer i den offentlige sektor. Der skal bruges milliarder på nye sygehuse i regionerne, og vi har også hørt fra nogle kommuner, at de har opsparet midler, som bare ligger og venter på at få lov at blive brugt på anlæg.

Det er imidlertid vigtigt, når vi står i disse situationer, at vi sørger for, at de penge, der anvendes, bliver brugt bedst muligt. Mange steder har kommunerne ud fra driftsmæssige hensyn og økonomiske overvejelser en stærk interesse i, at de investeringer foretages f.eks. i regi af et offentlig-privat partnerskab, de såkaldte OPP'er. Det kan der være mange og gode grunde til. I en tid, hvor kravene for at holde servicen stiger og der samtidig er smalhals i den offentlige økonomi, skal kommunerne på en eller anden måde have størst muligt råderum. Her udgør de økonomiske deponeringsregler måske en spændetrøje for kommunerne. Dansk Folkeparti er indforstået med, at reglerne blev indført for at værne mod en uheldig kultur og praksis i en række kommuner i sin tid. Men måske er det gået hen og blevet for meget, og man er kommet over i den anden grøft, så reglerne i dag er blevet en klods om benet på kommunerne i deres arbejde.

Derfor havde Dansk Folkeparti også håbet, inden ministeren gik på, at denne debat i dag kunne have ført til, at vi kunne få en analyse af det her område, af reglerne, og få afdækket, om der er behov for regeldækning af den kommunale økonomiske deponering. Men jeg kvitterer også for ministerens svar om, at man her i dag vil sende et vink med en vognstang videre til den arbejdsgruppe, der er sat i gang for at undersøge kommunernes regler på lånoptagelses- og deponeringsområdet, om, at netop reglerne om deponering har Folketingets højeste prioritet, og at vi derfor selvfølgelig afventer den gruppes afdekning af området. Tak for det.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Marlene Borst Hansen som radikal ordfører.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Som tidligere kommunalpolitiker ved jeg, hvor irriterende det er, når man støder ind i deponeringsreglerne. Man er lige blevet præsenteret for et fantastisk projekt. Man har godt nok ikke ret meget stående på anlægskontoen, men det klarer modparten jo så, til gengæld for at byrådet lover en årlig driftsbevilling på så og så meget. Nøjagtig lige så fristende er det, når man præsenteres for et hurtigt banklån: Du kan få det, du ønsker, lige nu og her, til gengæld hænger du på den de næste 20 år. Forskellen mellem mit private banklån og et kommunalt OPP, hvor jeg i første omgang sparer anlægsgiften, er bare, at det er andres penge, som jeg er med til at forvalte, og at jeg har et større ansvar end mig selv, hvis der sker uforudsete ting, som gør, at afdragene kommer til at tynde uforholdsmæssigt i fremtiden. For at undgå, at kommuner fristes af et her og nu-anlæg, har vi deponeringsregler, og det er noget, som vi har været enige om på tværs af partier i rigtig mange år efterhånden.

Men nu hører jeg sådan set heller ikke, at forslagsstillerne vil afskaffe deponeringspligten. De opfordrer blot til, at vi kigger på ordningen for at se, om der er eventuelle regelændringer, som kan fremme OPP-samarbejder. I Det Radikale Venstre ser vi også gerne et øget offentlig-privat samarbejde, fordi vi er overbeviste om, at vi her finder nogle synergier og der finder noget videndeling sted, som kan være med til at udvikle såvel den private som den offentlige sektor. Derfor er vi rigtig glade for, at regeringen i november har nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på mulighederne for at modernisere låne- og deponeringsreglerne – et initiativ, som vi dermed mener opfylder opfordringen i det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 13:58

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:58

Jacob Jensen (V):

Tak for ordførtalen, som jo langt hen ad vejen er på linje med det, vi foreslår – med lidt nuancer. Så vil jeg mere overordnet spørge ordføreren, sådan lidt i stil med det, jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører om, nemlig om ordføreren ikke ser en forskel fra tidligere, hvor vi ikke havde den centrale styring med budgetlov, ramme-styring, anlægsloft og sanktionsmekanismer, men – i gåseøjne – kun havde deponeringsreglerne, og så til i dag, hvor vi har rammestyringen, i hvert fald i højere grad, end vi havde tidligere, men hvor vi så også samtidig fortsat har deponeringsreglerne. Gør det ikke en forskel for ordføreren og dermed for Det Radikale Venstre?

Hvordan ser ordføreren i øvrigt det, at man fortsat har deponeringsreglerne, i forhold til den tillid, som vi jo også et eller andet sted her fra Folketingets side, i hvert fald flere af os, gerne vil signalere over for kommunerne? Nu hørte jeg, at ordføreren sagde noget i retning af, at kommunerne ikke må fristes til at bruge for mange penge, eller hvordan det var, formuleringen faldt. Hvordan harmonerer det med den tillidsdagsorden, som regeringen og dermed også Det Radikale Venstre gerne vil føre?

Kl. 13:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:59

Marlene Borst Hansen (RV):

Det er rigtigt, at verden er en anden, end den var i 1980'erne, men det, der ikke har ændret sig, er, at nogle OPP'er kan dække over en skjult lånoptagelse, altså netop som i et af de eksempler, jeg gav: at man får opført et fint, flot og kæmpestort anlæg, som man ikke lige har penge til på kontoen i de her år, men man afdrager så til gengæld via en årlig driftsbevilling. Det kan ske – og det er sket i nogle kommuner – at man er blevet fristet til f.eks. at opføre en daginstitution på den måde. Efterfølgende sker der så f.eks. det, at børnetallet falder drastisk, og så har man lige pludselig en meget stor driftsudgift til ingen verdens nytte, som man, hvis det var et kommunalt anlæg, på en eller anden måde ville kunne reducere i.

Så derfor har vi stadig væk behov for deponeringsregler, men spørgeren har ret i, at vi skal have set på, om de også lever op til den måde, verden ser ud på i dag. Og det er det, regeringen har bedt den her arbejdsgruppe om at gøre.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:01

Jacob Jensen (V):

Uden at vi skal blive for tekniske i brugen af økonomiske termer, kan man vel, hvis vi gjorde det til en del af øvelsen her at sige, at vi forestillede os, at der ikke længere var deponering i forbindelse med eksempelvis OPP-projekter, sige, at det så stadig væk – det antager jeg i hvert fald – ville skulle være sådan, at man kapitaliserede det OPP-projekt, som dermed stadig væk ville være en del af det anlægsloft og dermed den budgetramme, som bliver vedtaget her fra stedet. Dermed undgås det jo netop, at man fifler med tallene eller fristes til at omgå de her rammebetingelser. Så den del behøver ordføreren sådan set ikke at være bekymret over, altså hvis man lægger det ind som forudsætning.

Men derfor vil jeg bare gerne holde fast i mit første spørgsmål: Hvordan ser ordføreren på den tillidsvækkende ved fortsat at have deponeringsregler, som vi kender dem, når vi samtidig har den rammestyring, som vi jo alle sammen – i hvert fald vores to partier – er

enige om at vi skal have, nemlig via budgetlov, anlægsloft, eller hvad det nu måtte være, altså den styring her fra huset? Hvordan ser ordføreren på det i forhold til at have en tillid til, at kommunerne sådan set godt kan styre inden for rammen?

Kl. 14:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:02

Marlene Borst Hansen (RV):

Nu er deponeringsreglerne også en del af rammen. Men jeg kan igen sige, at spørgeren har ret i, at vi skal se på, om den måde, vi har reglerne på i dag, også er den rigtige måde at have dem på i fremtiden, altså om de passer til den moderne kommunale virkelighed, som vi oplever derude. Det er det, som arbejdsgruppen vil se på, og jeg ser frem til, at de kommer med deres anbefalinger og konklusioner.

Kl. 14:02

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det. På vegne af hr. Leif Mikkelsen, som desværre ikke kan være her i dag, vil jeg gerne holde følgende tale.

I Liberal Alliance ønsker vi mere effektivitet og fleksibilitet i kommunerne. Dette skal sikres ved at give kommunerne de bedste rammevilkår, således at kommunerne herunder har frihed til selv at agere. Kommunerne skal frit kunne starte offentlig-private partnerskaber og andre leasing- og lejeaftaler for at opnå den bedste anvendelse af skattekrone.

Vi ønsker derfor en analyse af de nuværende regler om kommunal deponering for at få belyst, om reglerne modarbejder eller direkte er til skade for antallet af offentlig-private partnerskaber. Det er nemlig vigtigt, at vi fra centralt hold ikke pålægger kommunerne en masse regler, der begrænser kommunerne i at opstarte OPP, for færre offentlig-private partnerskaber kan ende med at gøre det dyrere for kommunerne og i sidste ende for borgerne.

Derfor stemmer beslutningsforslaget godt overens med Liberal Alliances politik og ønske om at give kommunerne mere frihed samt at sikre, at det politiske ansvar er så tæt på borgerne som muligt. Så derfor støtter Liberal Alliance selvfølgelig beslutningsforslaget.

Kl. 14:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at vi får lavet en analyse af de vilkår, der gælder i kommunerne, efter at vi får en budgetlov, der har forskellige budgetlofter for kommuner, regioner og stat, men som altså vil påvirke den økonomistyring, der kommer til at foregå i kommunerne. Det er vores baggrund for at medvirke til det beslutningsforslag, der er fremsat i dag.

Vi synes, at det vil være meget rimeligt, at vi får set på, om kommunerne har den fleksibilitet, der skal til, og den frihed til det kommunale selvstyre, som vi hylder, eller om det giver nogle begrænsninger, nogle hindringer, at vi indfører en budgetlov, som så har nogle konsekvenser, der gør, at kommunerne ikke har de arbejdsred-

skaber, styringsværktøjer til rådighed i en form, som vi kan bakke op om.

Det er sådan set humlen i den her sag, fordi vi synes, at det er vigtigt, at vi ikke kommer til at skabe mistillid til det kommunale selvstyre, at vi ikke trækker et system ned over kommunerne, der gør det for restriktivt, der forhindrer, at kommunerne kan gøre det, som vi som sagt hylder allermost, nemlig det kommunale selvstyre. Der er det dejligt at konstatere, at ministeren bakker op om vores beslutningsforslag, forstået på den måde at ministeren er villig til at foretage et servicetjek af lovene og deponeringsreglerne. Det synes jeg er godt, for vi skal sikre os, at der ikke er stopklodser og barrierer, for at vi kan indføre offentlig-privat partnerskab, offentlig-privat samarbejde.

Så kunne jeg forstå, at ministeren så opfører en ny forkortelse, nemlig POP, privat-offentligt partnerskab, og det tager vi gerne ind. Betydningen er jo den samme, men vi skal altså sikre os, at vi med de nye restriktioner og de nye styringsværktøjer ikke får lagt nogen forhindringer i vejen for, at vi kan få et kommunalt selvstyre, der gør, at kommunerne føler den frihed, de er berettiget til, sådan at ikke alt styres fra Christiansborg.

Kl. 14:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 14:06

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Jeg vil selvfølgelig starte med at kvittere for modtagelsen blandt forslagsstillerne, men sådan set også blandt regeringspartierne. Det er måske ikke så underligt, at man ligger sådan rimelig tæt på vores forslag, i og med at regeringen, som også ministeren var inde på, jo har lavet den her aftale med KL. Vi ser så bare med forslaget her gerne, at debatten bliver bredt ud – det er også det, det går ud på – så vi får vendt alle dele om deponerings- og lånereglerne. Vi føler nok, at den formulering, som ligger i aftalen, er en mere snæver betragtning, men det må vi så forholde os til.

Vi synes sådan set, at det er væsentligt, at vi har den styring af økonomien – det tror jeg vi alle sammen er enige om – som vi nu engang skal have, og det føler vi sådan set også vi har med den nye budgetlov med den rammestyring omkring sanktionsmekanismer osv., som vi her fra centralt hold fastsætter. Vi mener så blot, og det er derfor, forslaget nu kommer, at der er løbet meget vand i åen, siden deponeringsreglerne oprindeligt blev indført, ikke alene i forhold til de mekanismer, som jeg lige har omtalt, men også i forhold til den tilgang til tingene – det skal man jo lægge meget i, det behøver ikke alt sammen at være lovgivning – som kommuner og regioner har påtaget sig ikke mindst her i de senere år, hvor vi også af resultaterne, budgetterne og regnskabstallene kan se, at man faktisk tager den her opgave med at have styr på økonomien ganske, ganske alvorligt.

Derfor mener vi sådan set også, at det er på tide, at vi får en analyse og et servicetjek af deponeringsreglerne, også med det in mente, at vi – jeg gør i hvert fald – netop får de her tilbagemeldinger fra borgmestre og andre, der arbejder med det i det kommunale og regionale landskab, omkring de hindringer, som deponeringsreglerne til tider kan have, for at udvikle det offentlig-private samarbejde, som vi gerne ser fremmet. Så det er sådan set derfor, vi prøver at presse på med det her forslag. Vi anerkender, at regeringen har lavet en økonomiaftale med kommunerne, og vi ser sådan set også frem til det analysearbejde og håber så, det kommer ganske snart, så vi netop kan få kigget på, om der er nogle ting i de nuværende regler, som vi skal have tilpasset.

Jeg står ikke her og konkluderer på forhånd, og det er sådan set også derfor, vi lægger op til ikke nødvendigvis en afskaffelse eller andet, men netop en analyse af de nuværende regler, herunder de konsekvenser, det måtte have for udviklingen. Vi synes bare principielt, at man bør sørge for, når tingene udvikler sig rundt omkring os, at vi netop også her fra centralt hold laver ændringer for at kunne tilpasse os den stigende økonomistyring, som der også bør være, og at vi så også dermed hæver blikket og kigger på den tillidsvækkende tilgang, som vi også gerne vil vise over for kommuner og regioner, så vi ikke både bevarer de nuværende deponeringsregler uden at kigge nærmere på dem og samtidig derudover laver den ekstra ramme-styring, som budgetlov, sanktionsmekanismer, anlægsloft osv. også er.

Det er sådan set det, der er tilgangen til vores forslag, men som sagt har vi noteret os regeringens synspunkter, og vi ser frem til det analysearbejde, som vi håber snart kommer, og så vil vi selvfølgelig være positive og konstruktive i den debat, der måtte følge i kølvandet på det.

Kl. 14:09

Formanden:

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut-tet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om indskrænkning af perioden for affyring af fyrværkeri.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 19.12.2012).

Kl. 14:09

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Det er erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:10

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Med dette beslutningsforslag foreslår Dansk Folkeparti, at perioden, hvor almindelige borgere må affyre fyrværkeri, forkortes. Dansk Folkeparti ønsker, at det fremover kun skal være lovligt at affyre fyrværkeri fra den 23. december til den 1. januar kl. 6.00 om morgenen. I dag er reglerne sådan, at vi må affyre fyrværkeri fra den 1. december til den 5. januar, og salgsperioden er lidt kortere end affyringspe-rioden, nemlig fra den 1. december til den 31. december. At salgspe-rioden ligger inden for affyringsperioden, skyldes et ønske om at undgå forvirring for forbrugerne, så de ikke kan købe fyrværkeri på et tidspunkt, hvor de ikke må skyde det af.

Inden vi går i gang med at drøfte selve beslutningsforslaget, vil jeg lige starte med en lille præcisering. I forslaget bruges betegnel-sen kategori II-fyrværkeri. Det stammer fra et tidligere regelsæt og dækker derfor ikke helt over det fyrværkeri, som vi tillader i dag. Jeg antager, at man med forslaget foreslår at afkorte affyringsperioden for forbrugerfyrværkeri, og det vil sige, at det er alt det fyrværkeri,

man som forbruger må købe i december måned, dog ikke knaldper-ler og bordbomber. Efter det nye regelsæt taler vi så om kategori II-fyrværkeri og visse dele af kategori III-fyrværkeri. Og med den præ-cisering vil jeg lige vende tilbage til indholdet af beslutningsforsla-get.

Jeg tror, at vi alle sammen kan være enige om, at fejring af nytår skal være flot og festlig. Men det er ikke meningen, at det skal være til unødige gene for omgivelserne, så kunsten er jo at ramme sådan en god balance mellem en festlig fejring af nytåret og hensynet til både mennesker og dyr i løbet af hele december måned. De gældende reg-ler er fastsat på baggrund af ulykken i Seest ved Kolding i 2005, så spørgsmålet er, om de regler helt er tidssvarende. Det er jeg ikke sik-ker på, og jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at det er relevant at se på, om affyringsperioden og dermed optakten til nytåret even-tuelt kan forkortes. Det er også grunden til, at regeringen allerede er i gang med at se på fyrværkeriloven, og vi er bl.a. ved at se på en mulig afkortelse af affyringsperioden.

Så jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt at tænke sig godt om og undersøge alle konsekvenserne, før vi eventuelt gennemfører æn-dringer i affyringsperioden. Der er tre områder, som jeg lige vil næv-ne her. For det første mener jeg, det er vigtigt, at affyringsperioden er sammenfaldende med salgsperioden, og for at undgå forvirring og problemer med at håndhæve loven skal forbrugerne kunne skyde de-res fyrværkeri af på samme tidspunkt, som de har købt det.

For det andet kan der, hvis vi både indskrænker salgs- og affy-ringsperioden, opstå nogle udfordringer, i forhold til hvor store mængder af fyrværkeri der vil skulle transporteres rundt på de dan-ske landeveje i en meget kort periode. Det er ikke ufarligt at trans-portere fyrværkeri, og derfor er det, at vi vil undersøge, hvilke sik-kerhedsmæssige konsekvenser det kan medføre at afkorte perioden.

For det tredje skal vi se på, hvordan en indskrænkning af salgspe-rioden vil påvirke erhvervet. Hvilke konsekvenser får det for deres omsætning? Vi er nødt til at sætte os ind i konsekvenserne for er-hvervslivet, før vi træffer en beslutning, og det er nogle af de ting, den igangværende undersøgelse fokuserer på. Undersøgelsen forventes afsluttet med udgangen af marts måned i år, og jeg mener, det er vigtigt, at vi afventer resultatet af undersøgelsen, inden vi træffer be-slutning om at afkorte affyringsperioden. Så har vi et kvalificeret grundlag at træffe vores beslutning ud fra, og det gælder både de sik-kerhedsmæssige spørgsmål og konsekvenserne for erhvervslivet. Tidsmæssigt betyder det, at et lovforslag vil kunne fremsættes i næ-ste folketingssamling og få virkning fra december 2014.

Så jeg indstiller derfor, at forslaget på den baggrund ikke støttes, men at vi afventer resultatet af den undersøgelse, som allerede er igangsat, før vi træffer beslutning om en forkortelse af affyringspe-rioden.

Kl. 14:15

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til ministeren for de positive tilkendegivelser om lovforslaget, for man kan trods alt se, at der er en udfordring i forhold til børnefa-milier såvel som i forhold til husdyr og andre dyr, der kan være ge-neret af, at vi har en så forholdsvis lang affyringsperiode.

Jeg vil spørge, om ministeren kunne forestille sig det blev til no-get, der lignede det her forslag. Altså, kunne ministeren godt fore-stille sig, at affyringsperioden bliver på omkring en uges tid mellem jul og nytår, ligesom der er foreslået her? Jeg synes, det er helt fair, at ministeren gerne vil undersøge det nærmere, men kunne man fore-stille sig, at det gik i den retning? Eller det går måske nærmere i ret-ning af, at man ikke vil gøre noget? For når man undersøger tingene

og sætter Sikkerhedsstyrelsen til at kigge på det, kunne det vel også ende med, at styrelsen anbefalede, at man ikke gjorde noget.

Men hvad er ministerens holdning til det. Er den noget lignende det, Dansk Folkeparti har foreslået her?

Kl. 14:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:16

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Som udgangspunkt mener jeg at vi skal afvente den undersøgelse, som er igangsat, inden vi kommer ud med nogen konklusioner. Men det skal undersøges, om ikke også salgsperioden bør forkortes, hvis affyriingsperioden forkortes, og når det bliver sagt sådan, kunne man jo også forestille sig, at der kunne ligge en forkortelse af affyriingsperioden i det.

Men der er som sagt en undersøgelse i gang, og med den kigger vi også på selve salgsperioden. Salgs- og anvendelsesperioderne er jo traditionelt sådan nogenlunde sammenfaldende, og det er der også rigtig gode grunde til, da vi så undgår den forvirring og de håndhævelsesproblemer, der kan opstå, hvis forbrugere kan købe fyrværkeri, men ikke må fyre det af. Så det er nogle af de ting, der bliver set på.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:16

Dennis Flydtkjær (DF):

Så har jeg et lidt mere opklarende spørgsmål, for Dansk Folkeparti fremsatte det her forslag før jul, og vi lancerede ideen mellem jul og nytår, men nogle af regeringspartiernes ordførere var ude at sige, at de tog afstand fra forslaget og ikke syntes, det var en god idé.

Nu er jeg selvfølgelig rigtig glad for, at erhvervsministeren synes, at det er en fornuftig idé at få nedsat et udvalg til at kigge nærmere på forslaget, men spørgsmålet er om, hvornår regeringen har nedsat dette udvalg. Er det sket efter nytår, eller er det sket før nytår, for det kunne da være meget interessant at få at vide, om man er uenig med sine egne ordførere, eller hvad det er, der har ændret sig? Er det på grund af det her forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, at man nu går med til at sige, at der godt kan være en udfordring, der skal kigges på?

Kl. 14:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:17

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

På stående fod kan jeg ikke sige, lige hvornår det her udvalg blev nedsat. Det vigtige for mig er egentlig at sige, at ligesom hr. Dennis Flydtkjær er vi selvfølgelig optaget af, at vi får nogle fornuftige regler på det her område, så derfor er det her arbejde sat i gang. Det er det bl.a. af hensyn til både branchen og de gener, som vi ved det giver for – hr. Dennis Flydtkjær nævnte det jo selv – børnefamilier, husdyr osv. Så det er jeg ikke lige vidende om, men jeg skal undersøge det, så jeg kan få givet besked om, hvornår udvalget er nedsat.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Hans Christian Thoning som Venstres ordfører.

(Ordfører)

Hans Christian Thoning (V):

Tak for det. I Venstre har vi stor forståelse for de tanker, der ligger bag Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Fyrværkeri kan være til stor gene både for dyr og for mennesker, og det er nødvendigt at se nærmere på de udfordringer og problemer, der er i relation til fyrværkeri. Derfor hilser vi også Sikkerhedsstyrelsens forestående analyse af reglerne velkommen, ikke mindst da analysen vil kunne kaste lys over nogle af de afledte konsekvenser af ændrede regler, som vi i Venstre mener er vigtigere at fokusere på end det at forkorte perioden i sig selv.

Her tænkes der på, hvorvidt salgsperioden skal ændres, og ikke mindst, hvilke konsekvenser det skal have, for det er vel nødvendigt, at de to perioder hører sammen. Så er der de sikkerhedsmæssige problemstillinger, der kan knytte sig til transport, for hvad vil det betyde for sikkerheden, at perioden, hvori fyrværkeri skal transporteres, bliver mindre, eller at opbevaringsperioden ændres? Hvilke erhvervsmæssige problemer kan der opstå, ved at salgsperioden eventuelt forkortes?

Der er mange spørgsmål, som vi er nødt til at have svar på, før vi ændrer de nuværende regler. Derfor frygter vi, at dette beslutningsforslag vil placere Danmark mellem to stole, nemlig mellem den lovgivningsmæssigt forholdsvis bløde stol, vi sidder på nu, og en meget hård stol lovgivningsmæssigt som den, vi kender fra f.eks. Holland. Derfor vil vi hellere blive siddende, hvor vi sidder nu, og træffe et efterfølgende valg på en mere oplyst baggrund. Derfor kan vi i Venstre ikke støtte op om beslutningsforslaget.

Kl. 14:20

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti indeholder elementer, der er ganske sympatiske, men der er desværre også elementer i forslaget, der ikke er helt gennemtænkt. Derfor skal jeg fra starten gøre det klart, at Socialdemokraterne ikke kan støtte forslaget, men at vi anerkender det engagement, som forslagsstillerne har lagt i sagen.

Ministeren har i sin tale været inde på forskellen på kategori II- og kategori III-fyrværkeri, og det skal jeg ikke komme nærmere ind på nu. Men jeg vil gerne understrege et andet punkt, som ministeren også omtalte i sin tale, nemlig svagheden i den del af forslaget, der handler om, at den tilladte salgsperiode og den tilladte affyriingsperiode altså er forskellige. Jeg er meget bekymret for, at der vil opstå misforståelser og fejltolkninger, hvis ikke de to ligger meget tæt op ad hinanden, sådan som de gør i dag. Det virker sådan lidt selvmodsigende at tillade salg af et produkt, man ikke må anvende, ligesom det også kan umuliggøre demonstration af produkterne på salgsstederne. Det kunne f.eks. være sikkerhedsdemonstrationer, og netop sikkerheden i forhold til fyrværkeri bør ligge os meget på sinde. Det er meget vigtigt at finde den helt rette balance, som ministeren også sagde, i, hvor lang salgsperioden og affyriingsperioden skal være, for at forhindre, at unødigt meget fyrværkeri skal håndteres på en meget begrænset plads.

Vi har i Danmark haft særligt fokus på det punkt siden ulykken i Seest i 2005, der i øvrigt var baggrunden for den seneste ændring af lovgivningen på fyrværkeriområdet. Regeringen har, som ministeren har forklaret, valgt at undersøge nærmere, om en indskrænkning af salgsperioden vil medføre en forringelse af det nuværende sikkerhedsniveau i distributions- og detailledet. Som reglerne er i dag, er

der med salgsperioden tid til, at salgsstederne på en sikker og forsvarelig måde kan følge med efterspørgslen og få lagrene fyldt op, efterhånden som de tømmes.

En undersøgelse skal derfor afdække, hvordan vi kan fastholde det nuværende sikkerhedsniveau i distributions- og detailledet, hvis salgsperioden forkortes. Det kan bl.a. være relevant at se på oplagingsreglerne i detailledet og se på, om salgsstederne eventuelt kan få leveret fyrværkeri i god tid, inden de må sælge det. Forslagsstillerne kigger naturligvis på forholdene i Danmark og sammenligner dem med forholdene i andre lande som Tyskland, men der er altså forskelle landene imellem, der taler for, at vi ikke umiddelbart kan kopiere f.eks. tyske regler i Danmark. I Danmark er der f.eks. tradition for, at der bliver solgt relativt meget fyrværkeri pr. indbygger, og det hænger sandsynligvis sammen med de danske traditioner, der nu engang er.

Før skærpelsen af fyrværkerireglerne i 2005 måtte vi i Danmark sågar købe og affyre fyrværkeri hele året, så vi har allerede foretaget meget store stramninger i de senere år. Det skal også tænkes med selvfølgelig.

Den relativt store mængde af fyrværkeri pr. indbygger betyder også, at vi kan have nogle flere logistiske udfordringer i Danmark, hvis salgs- og anvendelsesperioden forkortes i forhold til andre lande. Derfor vil Socialdemokraterne nu afvente den undersøgelse, ministeren har sat i gang – som jeg forstår det, er det omkring et halvt års tid siden, den undersøgelse blev sat i gang – og derfor kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Jeg skal også på vegne af SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, der ikke kan være til stede her i dag, meddele, at SF heller ikke kan støtte forslaget. Jeg skal også meddele på vegne af Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, der på grund af noget forkølelse ikke kan være til stede, at Enhedslisten ligeledes ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er selvfølgelig rigtig ærgerligt, at så mange partier vælger at blive væk fra en i hvert fald set ud fra mit synspunkt vigtig debat, men det skal ordføreren jo selvfølgelig ikke bøde for, når man fra Socialdemokraternes side nu er mødt op med et medlem. Men det kan da ærgre meget, at man ikke tager debatterne i Folketingssalen mere seriøst, og at man – det er trods alt så mange partier – bliver væk.

Men det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, er den del, der handler om, om man ikke kan have en salgsperiode, som er længere end affyringsperioden. Er ordføreren ikke bekendt med, at det f.eks. er sådan, at man godt kan købe en bil, uden at man har et kørekort, og at der i dag er ting, som man godt kan købe, uden at man nødvendigvis skal gøre brug af dem? Jeg kan ikke se, hvad problemet er ved, at man i dag har en salgsperiode, der er længere, i forhold til hvad affyringsperioden er. Altså, det er da på en masse andre områder sådan, at der er ting, som man godt kan købe, selv om det først er senere hen, man får tilladelse til at bruge dem, eller som det er i eksemplet her: fyre det af.

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:25

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er meget optaget af, at man i branchen skal være så gode som muligt til at oplyse om sikkerhed i forhold til fyrværkeri. Der sker jo

desværre relativt mange fyrværkeriskader i Danmark – der er hver af de skader selvfølgelig en skade for meget. Men jeg synes også, det er vigtigt, at vi understøtter branchen i at lave så meget sikkerhed og uddannelse og informationsvideregivelse til deres kunder som muligt. Jeg skal gerne indrømme, at jeg ikke selv er den store anvender af fyrværkeri, men jeg kan forstå, at de demonstrationer, som man laver rundt omkring på salgsstederne, ikke alene har til formål at promovere og sælge, altså demonstrere det – ih, se, hvor flot vores raket er – men at de også har til formål at demonstrere sikkerheden i forbindelse med fyrværkeriet. Der synes jeg sådan set, det er et meget nobelt og meget ædelt formål, at man kan kombinere de to ting. Bl.a. der ville det jo indskrænke mulighederne for branchen også i forhold til at kunne informere kunderne, medmindre man skal gå ind og give specifikke tilladelser til hvert enkelt sted. Det synes jeg måske også ville være at gøre det lige lovlig bureaukratisk, måske alt for bureaukratisk, her at skulle lave en håndtering i forhold til fyrværkeribranchen.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er meget enig med ordføreren i, at det selvfølgelig er vigtigt, at få undervist og informeret befolkningen om, hvordan man får det fyret af på en sikker måde, så man ikke kommer galt af sted. Men ordføreren må da også give mig ret i, at det da må være nemmere at lave en intensiv kampagne mellem jul og nytår i stedet for at have en kampagne fra den 1. december til den 5. januar. Det er trods alt en forholdsvis lang periode.

De testaffyringer, som ordføreren nævnte, ligger jo ikke den 1. december, altså i starten af perioden. De ligger jo typisk mellem jul og nytår, som netop er den periode, som vi gerne vil have det indskrænket til. De affyringstest, hvor folk kan komme og se, hvordan man kan fyre det korrekte af osv., ligger jo så sent i den her affyringsperiode, men hvis vi nu gjorde perioden kortere, kunne vi måske undgå nogle af de skader, som ordføreren snakkede om.

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Benny Engelbrecht (S):

Det skyldes måske, at jeg bor et sted, hvor det er relativt mørkt om aftenen, og at jeg bor i en landsdel, som ikke er så godt oplyst om aftenen, at jeg lægger meget mærke til de der prøveaffyringer, der bliver lavet. Jeg kan i hvert fald konstatere, at det ikke kun foregår mellem den 24. december og den 31. december, men også langt tidligere. Men det er selvfølgelig altid relevant at se på det. Jeg skal heller ikke afvise, at vi kan forkorte både afskydnings- og salgsperioden, i forhold til hvordan den er nu. Vi må se på, hvad undersøgelsen når frem til.

Jeg synes bare, det er vigtigt at sige, at lige præcis informationsindsatsen om sikkerhed, når det handler om fyrværkeri, så absolut ikke alene kan klares med kampagner. Hvis det kunne klares kun med kampagner, havde vi nok løst det problem for længst. Det er faktisk vigtigt, at branchen selv tager affære og selv tager ansvar. Her vil jeg gerne rose og sige, at det har branchen også gjort, især når det handler om at promovere anvendelsen af eksempelvis sikkerhedsbriller. Så for mig er det meget vigtigt at understrege, at branchen også selv skal tage et ansvar, når det handler om at informere kunderne. Det kan ikke erstattes af f.eks. overordnede informationskampagner.

Kl. 14:28

Kl. 14:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Dansk Folkeparti foreslår med det her beslutningsforslag at afkorte den periode, hvor man må fyre fyrværkeri af. I dag er det tilladt at fyre fyrværkeri af fra 1. december til 5. januar.

Jeg tror ikke, at der er nogen af os herinde i Folketinget, som vil forbyde fyrværkeri fuldstændig, og derfor handler den her diskussion om at finde en balance mellem, at det skal være tilladt at fyre fyrværkeri af, og at det samtidig foregår på en måde, som er sikker, og på en måde, så vi prøver at undgå alt for mange gener for dyr og mennesker. Dansk Folkeparti nævner især hunde og andre dyr, som lider meget under alle de kanonslag osv., fordi bl.a. hunde har en bedre hørelse, end vi mennesker har. Derfor lider de meget i de her nytårsdage, hvor der bliver fyret fyrværkeri af.

Det er sådan, at vækst og erhvervsministeren, som det også er fremgået i medierne, for en del måneder siden har igangsat en undersøgelse, der skal se på de her bestemmelser. De er senest, så vidt jeg er orienteret, blevet revideret i forbindelse med Seestulykken, hvor der desværre kom rigtig mange til skade. Jeg synes, det er fornuftigt at kigge på den her bestemmelse, og vi afventer selvfølgelig den undersøgelse, der kommer fra Sikkerhedsstyrelsen og erhvervs- og vækstministeren. Derfor kan vi ikke støtte det beslutningsforslag her, men vi er bestemt åbne for at se på perioden, hvis det er det, der bliver anbefalet af Erhvervs- og Vækstministeriet.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget. For det første synes vi, at der timingsmæssigt er problemer i forhold til salgssperioden. Vi synes, det er uhensigtsmæssigt, at man kan købe fyrværkeriet, men ikke må bruge det. For det andet tror vi, at hvis vi så at sige kriminaliserer brugen af fyrværkeriet i en periode, hvor man kan købe det, vil det virke for spændende og for fristende for folk at bruge det.

Vi mener, at politiet i stedet skal rette deres indsats mod at jage dem, som sælger ulovligt fyrværkeri og bruger ulovligt fyrværkeri. Det er hovedsagelig dem, som skaber skader for andre, for dyr og mennesker, og for bygninger. Og der burde politiet bruge deres ressourcer på det i stedet for på at jage almindelige mennesker, som bruger lovligt fyrværkeri i en periode, hvor man kan købe det.

Så vi er imod forslaget. Men vi må også sige, at hvis der kommer nogle fornuftige råd fra Sikkerhedsstyrelsen og de parter, som regeringen har spurgt til råds i den her sag, vil vi selvfølgelig lytte til det. Altså, vi har ikke alle de rigtige svar på den udfordring, som det er, at der sker skader på mennesker og på bygninger, ved at fyrværkeri bliver brugt i for stort omfang, hvor det ikke skal bruges.

Men her og nu er vi imod, at man lovgiver yderligere på området. Det virker for restriktivt, og vi tror ikke, at det har nogen betydning. Vi tror snarere, det bliver for spændende for folk at bruge det. Så Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti, som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Når det er nytårsaften, er det jo en tradition, at vi fejrer det ved at fyre fyrværkeri af, og det tror jeg at rigtig mange mennesker synes er både festligt og sjovt og en god del af nytårsaften. Jeg synes egentlig også selv, at det er både flot og festligt, når det er nytårsaften, men jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi fejrer nytårsaften en hel måned. Jeg synes ikke, der er nogen speciel god grund til, at vi skal fejre nytårsaften og fyre raketter af den 4. eller den 8. december, og det er også derfor, at vi foreslår perioden begrænset til at være ugen mellem jul og nytår, eller mere præcist fra den 23. december til den 1. januar kl. 6.00 om morgenen.

Det er sådan set stadig væk en forholdsvis lang periode, i hvert fald hvis man sammenligner os med nogle af vores nabolande. I Holland er affyringsperioden f.eks. 2 dage om året, og i Tyskland, Norge og Sverige har de også nogle regler, som betyder, at man må fyre fyrværkeri af ganske få dage om året.

Grunden til, at vi foreslår den her kortere affyringsperiode, er jo, at bl.a. hundeejere bedre kan tage deres forholdsregler, hvis de har nogle hunde, der bliver voldsomt bange for fyrværkeri. Det kan bl.a. være, ved at man kan medicinere dem eller sende dem på affyringsfri campingpladser, som jeg ved der er blevet oprettet, og hvor man kan tage nogle forholdsregler i forhold til den her affyringsperiode. Og er det en kort affyringsperiode på omkring en uge, er det altså nemmere at håndtere for både børnefamilier og hundeejere, end det er, når det er over en måned, man må fyre fyrværkeri af.

Det er sådan i Danmark, at der er ca. 550.000 hunde, og dyrlæger vurderer, at ca. en tredjedel af disse hunde ikke synes, det er specielt sjovt, at der bliver fyret fyrværkeri af. Det vil sige, at der er omkring 180.000 hunde, der er stærkt generet af det, og hvoraf en stor del er nødt til at blive medicineret. Og nogle er som sagt nødt til at blive flyttet væk fra byerne. Derudover skal man tage med, at rigtig mange andre husdyr, bl.a. landbrugsdyr, også er stærkt generet af fyrværkeri.

Så jeg synes, der er god grund til, at vi i hvert fald får kigget på det, og det glæder mig selvfølgelig, at ministeren har nedsat et udvalg, som skal kigge på det. Jeg ser også stærkt frem til, at vi får den her undersøgelse, så vi kan få debatten igen efter sommerferien, for jeg synes jo helt klart, vi skal finde en balance, så man stadig væk kan fastholde den her tradition med, at folk skal have lov til at fyre fyrværkeri af nytårsaften, fordi det er en del af en festlig tradition. Men jeg synes også, det er rigtig vigtigt, at vi tager hensyn til både ældre medborgere, børnefamilier og specielt hundeejere, når vi fyrer fyrværkeri af nytårsaften.

Men tak til de partier, der trods alt mødte op i dag, selv om der var tre partier, som ikke har været på talerstolen. Det synes jeg selvfølgelig er ærgerligt, men det skal man ikke skælde dem ud for, der er mødt frem.

Kl. 14:35

Formanden:

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:35

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 30. januar 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:35).
